28/03/2020

“Η Παναγία είναι η Υπέρμαχος στρατηγός μας”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Υπό την σκιά των μέτρων πρόληψης κατά του κορωνοϊού, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος επισκέφτηκε την Κοινότητα της Αγίας Τριάδας στο Χίκσβιλ της Νέας Υόρκης, την Παρασκευή 27 Μαρτίου 2020, όπου χοροστάτησε στην Ακολουθία της Δ’ Στάσης Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου στον άδειο από πιστούς, ομώνυμο Ιερό Ναό. Η Ακολουθία μεταδόθηκε ζωντανά στο Διαδίκτυο μέσω του επισήμου καναλιού της Αρχιεπισκοπής Αμερικής στο YouTube.

Επιμέλεια: Νίκος Οικονόμου – Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο, μεταξύ άλλων, για την ιδιαίτερη θέση που έχει η Παναγία στις καρδιές των Ορθοδόξων, και ιδιαίτερα των Ελλήνων, και προέτρεψε τους πιστούς να εντείνουν τις προσευχές στην Υπερμάχο Στρατηγό για να φωτίζει όσους δοκιμάζονται από την εξάπλωση της πανδημίας του κορωνοϊού. Επιπλέον, αναφέρθηκε στην απουσία των πιστών από τις εκκλησίες λόγω των μέτρων προστασίας, τονίζοντας χαρακτηριστικά ότι μπορούμε να εκλάβουμε αυτόν τον περιορισμό ως “μια ευκαιρία να δουλέψουμε περισσότερο την ουσία της προσευχής, την επικοινωνία δηλαδή με τον Θεό.”

Διαβάστε ένα απόσπασμα από το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

“Σήμερα μας αξίωσε ο Θεός να ψάλλουμε τους Δ΄ Χαιρετισμούς αυτής της δύσκολης και μακράς περιόδου της νηστείας της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή από μόνη της είναι και μακρά και δύσκολη, αλλά εφέτος μας επέτρεψε ο Θεός να υποφέρουμε μια επιπρόσθετη δυσκολία, η οποία έγκειται στην εμφάνιση ενός ιού, ενός ιού, ο οποίος δεν έχει εμφανιστεί ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητος και ο άνθρωπος με όλη την τεχνολογία του, και με όλη την πρόοδο του, και με όλη την ιατρική επιστήμη, την οποία έχει αναπτύξει τόσο πολύ, δυσκολεύεται να αντιμετωπίσει και έχει λάβει μέτρα, τα οποία είναι και παγκόσμια, και έκτακτα, και δύσκολα, και μας εχουν δυσκολέψει την ζωή μας πάρα πολύ.

Είναι όμως οι Χαιρετισμοί της Παναγίας, και ήδη εάν προσέξατε αυτά που ψάλλουμε, και κυρίως έστω και την πρώτη γραμμή του “Τη Υπερμάχω Στρατηγώ τα νικητήρια”, ήδη από την πρώτη γραμμή του πιο γνωστού ύμνου του Ελληνισμού πριν καν ακόμα δημιουργηθεί το ελεύθερο ελληνικό κράτος, το “Τη Υπερμάχω Στρατηγώ τα νικητήρια” ήταν ο ύμνος που ήξερε ο κάθε Έλληνας όπου και αν ήταν, ήταν ο εθνικός ύμνος των Ελλήνων πριν δημιουργηθεί το ελληνικό κράτος το ελεύθερο. Και ακόμα ο πρώτος στίχος αυτού του ωραίου ύμνου ήδη μιλάει για την νίκη, για τα νικητήρια, τα νικητήρια, τα οποία τα αποδίδει στην Υπερμάχω Στρατηγώ, δηλαδή στην Παναγία μας.

Η Παναγία πάντοτε για το Γένος μας, αλλά και για όλους τους Ορθοδόξους, αλλά και για όλους τους Χριστιανούς, αν μου επιτρέπετε να πω, η Παναγία πάντοτε έχει, είχε και θα έχει μια ιδιαίτερη θέση στην προσευχή μας, στην καρδιά μας, στην εκκλησιαστική μας ζωή, στην προσευχή μας, είναι η Υπέρμαχος Στρατηγός, είναι δηλαδή η Στρατηγός η οποία μας υπερασπίζεται ενώπιων των εχθρών, είτε είναι ορατοί εχθροί όπως είναι συνήθως στους πολέμους, αλλά είτε είναι και αόρατοι εχθροί, όπως είναι σήμερα αυτός ο ιός, ο οποίος είναι εχθρός και πολέμιος όχι μόνο των Ορθοδόξων, όχι μόνο των Χριστιανών αλλά όλων των ανθρώπων.

Η Παναγία είναι η Υπέρμαχος Στρατηγός μας και είναι εγγυημένα, λοιπόν, και τα νικητήρια, η νίκη δηλαδή, η οποία θα έρθει όπως και να έχει το πράγμα, η Παναγία θα φωτίσει τους ανθρώπους, οι οποίοι παλεύουν την ασθένεια, τους ανθρώπους τους οποίους βλέπουμε στα

εργαστήρια νύχτα και μέρα να παλεύουν να βρουν το φάρμακο και την θεραπεία, η Παναγία, να προσευχόμαστε, να τους φωτίζει και να έχουμε πάντοτε στην προσευχή μας και στην σκέψη μας όλους εκείνους τους ανθρώπους, οι οποίοι θυσιάζονται μπροστά στην πρώτη γραμμή της μάχης. Έχουν αφήσει τα σπίτια τους, τις οικογένειές τους, τα παιδιά τους και ακόμα κινδυνεύουν και την υγεία τους για να περιποιηθούν τους ασθενείς αδελφούς μας στα νοσοκομεία χωρίς να έχουν τα μέσα, χωρίς να έχουν τις μάσκες, χωρίς να έχουν τα μέσα προφύλαξης για να προφυλάσσονται οι ίδιοι για την υγεία τους, χωρίς να ξεκουράζονται, χωρίς να κοιμούνται, αυτοί οι άνθρωποι οι ακούραστοι εργάζονται για μας, μας υπηρετούν, μας διακονούν και αγωνίζονται για να βρεθεί η θεραπεία της ασθένειας αυτής, να τους έχουμε όλους αυτούς βαθιά στην προσευχή μας με ειλικρίνεια.

Αλλά, αγαπητοί μου, ο Θεός δεν μας έδωσε την προσευχή μόνο για να σηκώνουμε τα χέρια στον ουρανό, μας έδωσε τα χέρια μας για να εργαζόμαστε κιόλας, όχι να καθόμαστε στην ασφάλειά μας και να προσευχόμαστε μόνο. Και αυτό το κάνουμε και θα το κάνουμε, αλλά όσοι μπορούμε και όσοι έχουμε την υγεία μας να προσπαθούμε να ενισχύσουμε τον αγώνα αυτό, να προσπαθούμε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους μας οι οποίοι είναι κλεισμένοι στα σπίτια τους και είναι ανήμποροι, δεν μπορούν να βγουν έξω, δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες τους, δεν μπορούν να αφήσουν τα παιδιά τους κάπου για να πάνε στην εργασία τους, δεν έχουν κάποιον να τους κοιτάξει στην ασθένεια τους. Όλους αυτούς, όχι μόνο να προσευχόμαστε για αυτούς, αλλά και να χτυπάμε την πόρτα τους και να τους ρωτούμε εάν χρειάζονται κάτι. Είμαι σίγουρος ότι πάντα θα υπάρχει κάπου γύρω μας, ένας άνθρωπος, μια οικογένεια, ένας ηλικιωμένος ή μια ηλικιωμένη ή μια οικογένεια που θα χρειάζεται το δικό μας ενδιαφέρον. Και πολλές φορές ξέρετε, το ενδιαφέρον μας δεν είναι υλικό, δεν χρειάζονται οι άνθρωποι αυτοί πάντα τα χρήματά μας, χρειάζονται πολλές φορές απλά ένα τηλεφώνημα, να τους ρωτήσουμε εάν είναι καλά, αν χρειάζονται κάτι, αν κρυώνουν, αν ζεσταίνονται, αν πεινούν, αν διψούν, αν έχουν ανάγκη απλά να μιλήσουν με έναν άνθρωπο.

Η Εκκλησία ιδιαιτέρως βασανίζεται αυτές τις μέρες, διότι όπως βλέπετε είναι άδεια και όλες οι εκκλησίες είναι άδειες. Αυτό γιατί επέτρεψε ο Θεός να συμβαίνει; Υπάρχει πάντοτε, όπως υπάρχει σε όλα τα πράγματα αδελφοί μου, υπάρχει ο τύπος και η ουσία. Τι εννοώ; Συνήθως όταν

σκεφτόμαστε ότι πρέπει να προσευχηθούμε, στο μυαλό μας έρχεται να πάμε στην εκκλησία, να ανάψουμε ένα κερί, να συμμετάσχουμε στην Θεία Λειτουργία, να κοινωνήσουμε και να πάρουμε το αντίδωρο. Για σκεφτείτε όμως πόσες φορές η προσευχή μας ήταν απλά ένας τύπος και όχι η ουσία; Πόσες φορές πήγαμε στην εκκλησία, ανάψαμε κερί, πήραμε αντίδωρο, κοινωνήσαμε, είδαμε όλους τους αδελφούς μας εκεί αλλά ξεχάσαμε το κυριότερο, την ουσία, ξεχάσαμε να προσευχηθούμε; Λοιπόν, ο Κύριος τώρα επέτρεψε να μας στερήσει αυτή την εποχή τον τύπο, μας στερεί την χαρά να είμαστε στην εκκλησία, να ανάβουμε το κερί μας και να προσευχόμαστε, αλλά δεν μπορεί κανένας να μας στερήσει το δικαίωμα και το προνόμιο να προσευχόμαστε, η ουσία δηλαδή. Μπορούμε λοιπόν να λάβουμε και να εκλάβουμε αυτόν τον περιορισμό και αυτή την στέρηση που έχουμε τώρα ως μια ευκαιρία να δουλέψουμε περισσότερο την ουσία της προσευχής, την επικοινωνία δηλαδή με τον Θεό. Προσπαθήστε και από τα σπίτια σας που είστε κλεισμένοι να προσευχηθείτε στον Κύριο ουσιαστικά, να προσευχηθείτε δυνατά.”

Παρακολουθήστε ολόκληρο το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

